

Ved Bortfæstning paa langt Aaremaal vil det være muligt for Fæsteren dels at belaaene Retten og dels at afhænde den til andre enten i levende Live eller ved Testamente (jfr. § 17).

ad § 15.

Bestemmelsen om, at Fæsteren har Pligt at bo paa sit Brug, stemmer i det hele og store med gældende Praksis. De øvrige Bestemmelser er i Overensstemmelse med dels gældende Sædvane og dels med Landbokommissionens Udkast.

For at søge Tørveskæret begrænset — ikke mindst af Hensyn til fremtidige Slægter — foreslaas det, at denne Ret kun maa udlejes med Landbrugsraadets Samtykke og mod Betaling, der, forsaavidt Fæsteren ikke anvender Beløbet til Haugearbejde, indbetales i Jordfonden.

Pligt for Fæsteren til at vedligeholde Besætning, Bygninger og andre Inventarier svarer til gældende Sædvane og § 9 i Landbokommissionens Udkast.

ad § 16.

Paragraffens Bestemmelser om, at Fæsteren betaler alle Fæstet paahvilende Skatter og Afgifter, er i Overensstemmelse med gældende Praksis og § 8 i Landbokommissionens Udkast.

Det af Ministeriet nedsatte Udvalg havde i sit Forslag foreslaaet, at Brugeren skulde betale en Fæsteafgift, udgørende 2 pCt. aarlig af det paagældende Jordbrugs Taksationsværdi, det vil sige Nettoværdi eller Fæstets Kapitalværdi, og henviste Udvalget til, at den saaledes ansatte Værdi ikke paa langt nær kunde naa de Købesummer, der er betalt for Odelsgoods.

Denne Afgift er af Lagtinget i Samlingen 1934 foreslaaet nedsat til 8 pro mille eller 8 Kr. pr. Skattemark (af Taksationsværdien), og er det henvist til, at der i Henhold til de nugældende Love, jfr. §§ 3 og 4 i Lov Nr. 70 af 23. April 1897 angaaende Indførelse af ny Skyldsætning af Jordejendomme paa Færøerne m. m., som ændret ved § 3 i Lov Nr. 62 af 1. April 1908 for Færøerne om Afløsning af Tiende og Ændringer i forskellige Skatter og Afgifter, betaales et Beløb svarende til 7,86 pro mille eller 7,86 Kr. pr. Skattemark, og at en Fastsættelse af Lejeafgiften til 2 pCt. følgelig vil betyde en betydelig Forhøjelse, som man ikke ønskede paaført Fæsterne.

I Paragraffens 4de Stykke er det givet Fæsterne Ret til at lade en Vurdering prøve af en Administrationen uafhængig Institution, nemlig Landvæsenskommissionen.

Bestemmelserne i Paragraffens 6te Stykke er indsat, for at en Fæster ikke skal svare Afgifter af Bygninger, der af en eller anden Grund maatte findes for store eller uegnet for Fæstets Drift.

Med Hensyn til indtræffende særlig daarlige Tider, Uheld af forskellig Art, Sygdom o. lign. er der hjemlet Landbrugsraadets Ret til at nedsætte Afgiften.

De anførte Bestemmelser er ikke til Hinder for, at den afgaaende Fæster oplader sit Fæste til sin Eftermand (jfr. § 18) mod sædvanlig Aftægt.

ad § 17.

Der henvises til Bemærkningerne ad § 14.

ad § 18.

De hidtil gældende Regler for Fortrinsberettigelse til Fæste findes i Forordning af 30. Maj 1691 § 9, hvorved ældste Søn efter Faderens Død er fortrinsberettiget, og Lov Nr. 33 af 25. Februar 1871, hvorved der er givet en afdød Fæsters Sønner Fortrin frem for en ny Fæsters Sønner i det Tilfælde, at Enken først har indgaaet Ægteskab efter Lovens Udstedelse, eller der ved Fæsteledighedens Indtræden ingen Sønner er af det nye Ægteskab, eller ingen saadan er født før Lovens Kundgørelse. Iøvrigt henvises den afdøde Fæsters Sønner til at faa deres Ret afgjort ved Dom, hvorhos der ved Loven gives de nævnte Sønner Løfte om andet Kongsfæste, hvis den nye Fæsters Afkom har faaet Fæstet eller faar det ved Dom.

Udover disse Bestemmelser har en Fæsters Afkom ingen ved Lov sikret Ret til Fæstet, saaledes som Forholdene er nu.

Ved de i Paragraffen anførte Bestemmelser er der tilsikret Fæsterens Afkom en Ret til fortrinsvis at komme i Betragtning.

I Overensstemmelse med gældende Praksis og § 23 i Landbokommissionens Udkast angaaende Statens Fæstegods paa Færøerne gøres der Undtagelse fra Fortrinsretten i